

(7)

Kapitola sedmá

POJETÍ ANTIKRISTA

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 137 – 164, 7. kapitola.

Dne 13. února 1988 bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:

„Tak jak je tomu u většiny, ne-li u všech, duchovních pojetí, idejí a principů na vaší planetě, tak i pojetí „antikrista“ je překrouceno, zfalšováno a nepochopeno. Většina křesťanů doslovně věří, že v určitou dobu, krátce před tím, než se Pán Ježíš Kristus objeví v těle na doslovných oblacích za zvuků archandělských trumpet, to jest krátce před Druhým příchodem Pána Ježíše Krista, na vaší planetě se objeví Antikrist. Tento Antikrist se ujme vlády nad celou planetou, prohlásí se za Boha, za skutečného Ježíše Krista, bude provádět velké zázraky a znamení. Prokáže se velkou mocí, kterou učiní, že všichni lidští tvorové uvěří v jeho božskost.

Toto pojmání je založeno primárně na jediné pasáži Pavla v druhém listě Tesalonickým v kapitole druhé ve verších 1 až 12. Co donutilo Pavla napsat tento dopis, byl fakt, že někteří tenkrát věřili, že k Druhému příchodu již došlo. Citujme:

„. . . den Kristův přišel.“

Pavel pokračuje:

„Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože ten Den nepřijde, dokud nedojde k odpadnutí a nezjeví se člověk hříchu, syn zatracení, který odporuje a povyšuje se všemu, co má jméno Boží nebo co se uctívá, takže usedne jako Bůh v chrámu Božím a bude se vydávat za Boha Příchod tohoto bez zákona je dílem satanovým, se vší mocí, znameními, a klamnými zázraky. . . atd.“

Jak vidíte z tohoto citátu, neuzívá Pavel slova „antikrist“. Místo něj nazývá jej „ten bez zákona“. Je mnoho povídání o Antikristu, která kolují mezi tak zvanými křesťany. A přece, pokud si vzpomínáte, během Svého života na vaší planetě nezmínil se Pán Ježíš Kristus nikdy o slově „antikrist“. Namísto toho jsou raději používána slova „falešní kristové“ a „falešní proroci“. A, jak vidíte, jsou v plurálu a ne v jednotném čísle. U Matouše v kapitole 24 ve verši 24 stojí psáno:

„Neboť vyvstanou falešní kristové a falešní proroci a činiti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli také i vyvolené, kdyby to bylo možné.“

Přesně tatáž slova jsou opakována v evangeliu Markově, kapitola 13, verš 22. V evangeliu Lukáše, kapitola 21, verš 8 je řečeno toto:

„Mějte se na pozoru, abyste se nedali svést. Neboť mnozí přijdou v Mém jménu a budou říkat: „Já jsem to,, a „nastává čas“. Proto je nenásledujte.“

Ve skutečnosti slovo „antikrist“ je použito jenom jednou, či dvakrát apoštolem Janem ve dvou listech. V první epištole Jana, kapitola druhá, verš 18, říká:

„Dítky, toto je poslední hodina; a jak jste slyšeli, že přijde Antikrist, tak nyní přišlo mnoho antikristů; podle toho víme, že nastala poslední hodina.“

Jan také definuje Antikrista. Ve verších 22-23 ve stejné kapitole říká:

„Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus ? Ten je antikrist, který popírá Otce i Syna. Kdo popírá Syna, nemá ani Otce.“

A v druhé epištole Jana ve verši 7 se tvrdí:

„Neboť do světa vyšlo mnoho svůdců, kteří nevyznávají, že Ježíš Kristus přišel v těle. Toto je svůdce a antikrist.“

Několik věcí je zřejmých z těchto citátů: Především je jasné, že ve výroci apoštolů není žádný niterný, ani vnitřní smysl. Všechny epištoly apoštolů jsou tím, čím mají být: Dopisy pro povzbuzení, vysvětlení, napomínání a, kde bylo nutné, i výtkami. Později však, na neštěstí, udělali z nich Otcové Církve pevnou, nezměnitelnou a nepochybnou dogmatickou základnu, prohlásili je za slovo Boží, jež obsahuje hluboké duchovní a nebeské významy. Žádný takový význam v listech apoštolů není. Za druhé, je očividné, že všichni apoštolové sami očekávali, že dojde k Druhému příchodu Pána Ježíše Krista co nevidět. Fakticky většina z nich dokonce věřila, že k tomu dojde během jejich pozemského života. Toto je jasné ze slov, použitých Janem - nastala poslední hodina.

Tato pevná víra poukazuje na to, že apoštolové nebyli tak docela inspirováni ohledně těchto i mnohých jiných duchovních záležitostí, jak všichni křesťané věří. Problémem křesťanů je, že jim unikl fakt dobové reality, v jaké apoštolové žili a působili. Křesťané bláhově věří, že když apoštolové, s výjimkou Pavla, tělesně chodili s Pánem Ježíšem Kristem, učinilo je to zvláštními lidmi, více osvícenějšími, více znalými, inspirovanějšími a zcela neomylnými ve srovnání s kýmkoli, kdo žil a žije na naší planetě. Avšak tak tomu není. Je na čase, aby se opravil tento bláhový omyl o nich.

Faktem je, že Pán Ježíš Kristus si vybral velmi pečlivě Svě apoštoly, aby se hodili k duchovnímu ovzduší, jaké v té době existovalo. Naladěnost a seřazení jejich duševních vlastností, rozsah chápavosti, stupeň duchovního uvědomění a povšechné schopnosti byly přiměřené co do duchovního stavu těch časů. A tento výběr byl učiněn také v ohledu toho, že Ježíš Kristus předvídal zradu, které se vbrzku dopustí křesťané. Do určité míry - a toto se bude zdát rouháním v očích všech křesťanů - přispěli všichni apoštolové k té zradě vinou svého omezeného chápání pravých duchovních věcí. Tenkrát tomu tak mělo být. Ten, kdo by byl více duchovní, více inspirovaný, chápavější a ve všem schopnější, byl by se nehodil pro Velký plán Pána Ježíše Krista vzhledem k budoucímu vyznění negativního stavu. Zde je důvod pro duchovní omezení apoštolů. Avšak toto omezení je považováno za omezení jenom z hlediska vaší doby, nikoliv jejich. Za těch časů byli ve skutečnosti nejpokročilejšími a duchovně nejosvícenějšími lidskými bytostmi.

Běžnou tragédií u většiny křesťanů je neschopnost ocenit tento fakt z tohoto náhledu. Namísto toho považují apoštoly za nejosvícenější, nejduchovnější a Duchem Svatým nejvíce inspirované lidské tvory všech časů a na věčnost. Tento přístup je velmi omezený, je udržovaný a podporovaný negativním stavem za tím účelem, aby udržoval křesťany v husté tmě nevědomosti skutečné pravdy a všech duchovních věcí.

Za třetí je zřejmé z výše citovaného, že apoštolové považovali stále Ježíše Krista za osobu oddělenou od Boha. Mluví o Synu a Jeho Otci. A to bez ohledu na to, co je učil během Svého pozemského života, když jasně prohlásil - ve chvíli, kdy byl ve stavu Své niternosti – „Já a Otec jsme jedno“ (Jan 10:30), „Já jsem vzkříšení a život“ (Jan 11:25) a „Otec je ve Mně a Já v NĚm“ (Jan 10:38). Nebyla ještě vhodná doba k tomu, aby věděli či rozuměli, že Ježíš Kristus mluvil střídavě ze dvou pozic: 1. Z pozice, dané elementy z Josefa a Marie, to jest z pozice negativního stavu či zevnějšnosti. V tomto postavení jevil se zcela odděleným od Svého Otce, Nejvyššího, jelikož nic z negativního stavu nemůže být obsaženo v Nejvyšším a nemůže se Mu/Jí přisuzovat. 2. Avšak kdykoliv mluvil z pozice niternosti, z elementů, příšlých přímo z Nejvyššího, pak šlo o pozici jednoty, kdy byl tím Jediným Bohem Nerozdílným. Tento tajemný fakt byl apoštolům nepochopitelný prostě proto, že proces znovusjednocení elementů odloučených od Nejvyššího se zbožštěnými elementy, vzatých z Marie a Josefa - hmotného těla, ještě pro nějakou dobu nebyl ukončen. Znovusjednocení elementů z Nejvyššího s povšechností Nejvyššího bylo dokonáno po vzkříšení Pána Ježíše Krista.

Nicméně, jak si vzpomínáte, byla integrace, fúze a hybridizace Jeho/Jejího hmotného těla do Přírozenosti Pána Ježíše Krista dokonána teprve, zcela nedávno. A protože apoštolové nemohli o této skutečnosti vědět, nadále se dívali na Pána Ježíše Krista z nesprávného duchovního postavení odloučenosti. A tak mluvili o Synu a Otci a Duchu Svatém jako by šlo o rozdílné osobnosti a entity. Usoudili tedy křesťané z tohoto postoje apoštolů, že šlo o věčný fakt, něco, co se nezmění do věčnosti. Přijdou-li někteří, jako na příklad Swedenborg či Petr F., a prohlásí něco jiného než apoštolové, pak se označí za antikristy.

Jedinou věc, kterou apoštolové věděli v tomto ohledu, bylo, že pro nějaký důvod měl se se vši vážností přijmout Pán Ježíš Kristus přicházející v těle. Jeho/Její tělo mělo jakýsi velmi důležitý význam. Tento význam byl však přijat na slepou víru, aniž by se mu příliš rozumělo a aniž by jeho smysl byl vysvětlen. Význam vzkříšeného fyzického těla Ježíše Krista byl zdůrazněn samotným Pánem Ježíšem Kristem. V evangeliu Lukáše v kapitole 24 ve verších 36-43 čteme:

„36. A když o tom mluvili, Ježíš Sám stál uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám !“

37. Ale oni se zděsili a byli plni strachu, a domnívali se, že vidí ducha.

38. A on jim řekl: Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl ?

39. Pohleďte na Mé ruce a nohy, že jsem to Já. Dotkněte se Mne a vizte, neboť duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte u Mne.

40. To řekl a ukázal jim ruce a nohy.

41. Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: „Máte tu něco k jídlu ?

42. Podali mu kus pečené ryby a plást medu.

43. Vzal si a pojedl před nimi.“

Povšimněte si, prosím, jak obrovský důraz se klade na hmotné tělo Ježíše Krista. Pobídl apoštoly, aby si na Něj/Ni sáhli, a tak mohli pocítit Jeho/Její maso a kosti. Také

jedl vyžádaný pokrm, aby se tak ještě více zdůraznil fyzický aspekt. Anebo to, co se odehrálo mezi Ježíšem Kristem a Tomášem podle zaznamenaného v evangeliu Jana, kapitola 20, verše 24-29. Opět důraz je na hmotném těle, vzkříšeném z mrtvých. Nebo si vezměme scénu, kterou Jan popsal v 21. kapitole, kdy se jedná o požívání fyzické ryby. Ve všech těchto událostech je hluboký duchovní význam, ukazující na tajemství lidského těla, v němž bydlelo Božství Nejvyššího a které si Pán Ježíš Kristus vzal s sebou. Avšak proč se toto všechno dělo, zůstalo tajemstvím pro apoštoly i pro všechny ostatní až do této chvíle.

Za čtvrté Jan správně definuje pojem antikrista jako někoho, kdo odmítá Božství lidského těla - masa Pána Ježíše Krista a že to Božské bylo učiněno tělem. Zde jde o dva důležité činitele: Božské bylo učiněno lidským - tělem. Tělo má vždy negativní spousoznačení slabosti, ohraničenosti a hotovosti snadno podlehnout pokušení a všelijakým špatnostem. A přece, přes to všechno, Božské, tělem učiněno jest. Stalo se vlastně to, že Božské vzalo na Sebe či obléklo se do toho negativního těla, sestávajícího z ničeho jiného než ze všech druhů zla a nepravd (ovšem pouze ve smyslu souvztažnosti).

Druhou skutečností je, že totělo bylo učiněno božským a že je Pan Ježíš Kristus vzal s sebou při tělesném odchodu z vaší planety. Nyní se může říci, že nejdůležitější duchovní doktrínou, správně pochopenou všemi apoštoly včetně Pavla, bylo uznání těchto dvou činitelů. Vše ostatní bylo založeno nebo odvozováno z tohoto osudně závažného faktu. Proto každý, kdo zpochybňoval a zpochybňuje, odmítal a odmítá skutečnost Lidského Božství a Božského lidství, je antikristem. Tato definice byla navržena Janem. Je správnou ze stanoviska zmíněných dvou faktorů. Podle této definice vyskytlo se mnoho antikristů na vaší planetě od dob apoštolů až do dneška. Každý, kdo popírá výše uvedené skutečnosti - a takových je více než těch, co tak nečiní - je fakticky antikristem.

Nicméně budiž známo, že pojem antikrista má v sobě více, než se zde zatím uvádí. Především se slovo „antikrist“ nepoužívá správně. Není náhodou, že Pán Ježíš Kristus nikdy toho slova nepoužil. Jak bylo shora řečeno, byla použita slova jako „falešní kristové“ a „falešní proroci“. Ve Zjevení Ježíše Krista v Bibli Svaté v přenosu apoštola Jana jsou užita slova „drak“, „dravec z moře“, „dravec ze země“ a „falešný prorok“. Také u proroka Daniele se užívá slovo dravci. V této souvislosti slovo „Kristus“ značí duchovní pravdu. „Falešní kristové“ znamenají mnohonásobně zfalšovanou duchovní pravdu. V hlubším smyslu označuje povšechnou falsifikaci všeho pravdivého o přirozenosti Pána Ježíše Krista. Nevhodnost slova „Antikrist“ je v tom, že je omezeno na zfalšování pouze jednoho aspektu pravdy, reprezentovaného slovem Kristus. Neobsahuje nic z toho, co se vztahuje na zlo falsifikace pojetí Přirozenosti Pána Ježíše Krista.

Na druhé straně má slovo „dravec“ toto plné spousoznačení: „Dravec z moře“ má dva výrazně rozdílné významy. V jednom se odráží celý konglomerát všech možných druhů zla a nepravd hlubších pekel, použitý ve své pseudosjednocené formě pro útok na veškerý pozitivní stav. Je také intenzivním dychtěním a touhou po totálním zničení pozitivního stavu. Je však jiný tajemnější spoluvýznam v obsahu tohoto slova. Nebyl nikdy dříve odhalen. Nyní je ten pravý čas, aby byl zjeven. Má něco málo do činění s pseudotvůrci, kteří představují nejhlubší, nejhorší a nejvíce zfalšovaná pekla. K této záležitosti se vrátíme později.

„Dravec ze země“ označuje všechny síly negativního stavu ostatních pekel, zóny vymístění a planety Nula - vaší planety. Všeobecně jsou využity pro likvidaci jakékoliv možnosti přijetí pravé Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista v oblasti pekel i ostatních

částí zóny vymístění, jakožto i na vaší planetě. Pro negativní stav je opravdové uznání této Nové pravé přirozenosti Pána Ježíše Krista věcí nanejvýš nebezpečnou a ničivou. Znamená smrt negativního stavu. Proto všechny snahy negativního stavu jsou věnovány plné mobilizaci všech zdrojů, sil a schopností vynalézavosti podkopat za každou cenu toto opravdové chápání a přijetí.

Jak vidíte z tohoto sdělení, má se to s negativním stavem nyní tak, že všechno v něm má povahu spíše obrannou než útočnou. Je to novou fází v životě negativního stavu. Zatím co dříve negativní stav vždy byl v ofenzivě se snahou aktivně zničit pozitivní stav, jeho pozice v přítomné době, po zrušení lidské éry v mezisvětě (což bylo zjeveno v knize „Poselství z nitra“) byla posunuta do nitra zóny vymístění. Negativní stav se musí nyní bránit i chránit před řádným pojmáním Přirozenosti Pána Ježíše Krista. Toto je jeho defenzivním postavením: Kdokoliv přijme Novou přirozenost Pána Ježíše Krista, octne se v postavení, vedoucím k možné konverzi s následnou duchovní transformací.

V pozitivním stavu situace je jiná. Po krátkodobém stavu nejistoty (což byla nejtěžší doba) přijal pozitivní stav s velkým povznesením a potěšením tuto změnu a podrobil se ve své přirozenosti zcela jednomyslně a neodvolatelně „chirurgickému zákroku“, aby tak vešel v úplný soulad s Novým duchovním stavem. Tento proces změny je, mezi jiným, plně popsán ve vnitřním smyslu Zjevení Ježíše Krista (Apokalypsy) v podání Janově. Avšak je tam taky vylíčeno toto defenzivní postavení a mobilizace negativního stavu na obranu proti jakýmkoliv změnám v tomto ohledu.

Budiž nyní připomenuto, že doslovný smysl tohoto zjevení není k jinému užitku, než pro větší zmatenost a tajemnost. Podle toho smyslu se má za to, že „hněv a rozhořčení Boží“ se vylévá na negativní stav; že Boží andělé - pozitivní entity – při zvuku trub a vyléváním kalichů působí muka a bídu celému negativnímu stavu. Zde máte dobrý příklad toho, jak doslovný smysl překrucuje pravdu. Je to pravda zdánlivá, jenom se jeví jako pravda. Musíte si však uvědomit fakt, že Pán Ježíš Kristus a členové pozitivního stavu - andělé a duchové jsou svou povahou zcela pozitivní. Pozitivní přirozenost nemůže dávat zrod něčemu, co má negativní povahu, jako je stav ubohosti, utrpení a trestání. Domnívat se, že by tomu tak bylo, znamenalo by tvrdit, že Pán Ježíš Kristus a Jeho/Její celý pozitivní stav jsou ve skutečnosti negativní. Toto je jediný logický závěr, který možno vyvodit z tohoto předpokladu. Tak tedy křesťanští kazatelé ze svých kazatelen neustále straší své naivní následovníky Božím hněvem. Takovým činem slouží velice pěkně samotnému negativnímu stavu. V jeho souznění Bůh je zlý a Ježíš Kristus je zlým pochopem toho zlého Boha.

Realitou této situace je, že negativní stav je sama bída a utrpení. Je to hustá tma. Přes toto sám sebe nepovažuje za bídný a temný. Když se vpustí duchovní světlo do této temnoty, ukáže se pravá povaha negativního stavu, jako nejbídnější, nejprohnilější a nejtrýznivější stav. Náhle členové negativního stavu pocítí všechnu tu mizérii a utrpení, jež je vlastní jejich stavu. Toto odhalení se však děje podle stupně blízkosti pozitivního stavu k negativnímu stavu. Čím je světlo pozitivního stavu dále od negativního stavu, tím méně, ba téměř neexistující je vědomí výskytu té bledosti a trýznivosti negativního stavu. A naopak: Čím blíže se dostává energie pozitivního stavu ke stavu negativnímu, tím více se obnažuje a prožívá stav ubohosti a utrpení.

Soud nad negativním stavem neprobíhá jako nějaká parádní soudní procedura, jak to líčí doslovný smysl v Bibli Svaté. Děje se to přibližováním pozitivního stavu do sousedství negativního stavu. Přejde-li intenzivní pocit lásky a dobroty a čistoty stavu moudrosti a pravdy do těsného kontaktu se členy negativního stavu, stává se pro ně zcela nesnesitelným. Zakoušejí bídu a utrpení přirozenou jejich vlastní povaze.

Přítomnost pozitivního stavu vynáší ven z negativního stavu jenom to, co patří k jeho pravé povaze.

Ale tím, že jsou v zevnějšnostech, věříce, že všechno přichází zvenčí, domnívají se členové negativního stavu, že toto utrpení a bída jsou zevního původu, totiž, že přicházejí od Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejích andělů a duchů. Jiný druh vnímání jim není dostupný. Je přirozeností negativního stavu být takovým. Máte zde tedy klasický příklad projekce. Pozitivní stav je obviňován za všechna neštěstí a utrpení negativního stavu, neboť se domnívá, že kdyby pozitivní stav neexistoval, nebylo by žádného strádání a mizérie. A zatím opak je pravda. Pozitivní stav nepřináší nic jiného než dobro a pravdu, lásku a moudrost se všemi kladnými myšlenkami, city a záměry.

Avšak pociťovat tyto pozitivní stavy jako takové není možno, pokud se neodhalí opačná přirozenost negativního stavu. Čím více lásky, dobroty, moudrosti a pravdy je do negativního stavu vléváno, tím více utrpení a bídy negativního stavu vstupuje do vědomí a pociťuje se. Nelze velmi dobře přijmout a prožívat tyto atributy pozitivního stavu, pokud trvá život bídy a utrpení. Zároveň však nelze se vzdát tohoto života, aniž si uvědomíte a procítíte tuto bídu a trýzeň. Proces zbavování se strádání a mizérie je intenzivní prožití všech emocí a stavů bídy a utrpení. Jinak by nebylo třeba se jich zbavit. Nicméně tato zkušenost prožitku může se uskutečnit jen porovnáním s pozitivním stavem. A proto přisune se pozitivní stav do blízkosti stavu negativního, pak všechna bída a všelijaké utrpení se stanou zřejmým a pozorovatelným zkušenostním zážitkem. Avšak v této fázi odhalení zdá se členům negativního stavu, že jejich utrpení a bída jsou zapříčiněny Bohem a Jeho/Jejím pozitivním stavem. Pamatujte si, prosím, že doslovný smysl Bible Svaté používá jejich mluvu, řeč projekce. Není jiný jazyk v negativním stavu než jazyk stavu negativního. Z toho důvodu myslí-li, že všechna bída a trápení jsou způsobeny Bohem, pak jsou při popisování toho procesu použita slova jeho jazyka. Musíme to říci znovu: Členové negativního stavu nejsou schopni chápat jinou řeč než negativní.

„Falešný prorok“ v této souvislosti označuje všechna náboženství, duchovní nauky, názory, mínění a filozofie, užívané pro racionalizaci, přesvědčování, opodstatňování a dokazování všeho, co přichází od dravce z moře a ze země (popsaných výše). „Drak“ v této souvislosti znamená sjednocení všech sil negativního stavu v jejich totalitě - všech pekel, veškeré zóny vymístění i vaší planety s příslušnými útočnými i obrannými prostředky pro potírání pozitivního stavu a zvláště pak pro blokování náležitého chápání a přijímání Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista.

Ze shora uvedeného krátkého výkladu je očividné, že Antikrist není jedna výjimečná osoba, nějaký syn satanáše či ďábla, který je protivou k Ježíši Kristu jako Synu Božímu. Tento poněkud zkreslený závěr pochází z výše citovaného sdělení Pavlova. Z toho údaje vzešla domněnka, že satan či ďábel vstoupí do nějaké panny na vaší planetě a přivede ji do jiného stavu. Z jeho semene se narodí dítě mužského pohlaví, které ďábel nadělí všemožnou mocí a všelijakými dovednostmi. Samozřejmě za účelem podvedení lidí prohlásí se, až jako dítě vyrostle, za Ježíše Krista. Aby prokázal, že je Ježíšem Kristem, bude mít přesně takovou moc provádět zázraky, včetně kříšení lidí z mrtvých, jako to činil Ježíš Kristus, ba i víc. Jakmile všichni na vaší planetě se přesvědčí a přiznají Antikrista za pravého Boha, za Pána Ježíše Krista, pak tehdy, a jenom tehdy Antikrist odhalí svou pravou povahu. Údobí, které bude následovat po tomto zjevení Antikrista jako skutečného Antikrista, bude prý dobou hrozného soužení, předpověděného Pánem Ježíšem Kristem u Matouše 24:21, u Marka 13:19 a na stránkách Apokalypsy. Toto je všeobecně přijato jako skutečnost, jež je založená na Pavlově pojetí. Celá událost takto vypravovaná má se prý odehrát fyzicky a doslovně na vaší planetě.

Toto je jedna krajnost v pojmání Antikrista. Zrnko pravdy by se mohlo najít v tomto pojetí, avšak ne tak, jak se to myslí. Druhá krajnost je v tom, jak zcela jinak se chápou události, předpověděné Pánem Ježíšem Kristem. Malý počet lidí, zvláště mezi následovníky Swedenborgova učení - tak, jak chápou a vykládají, co bylo zjeveno skrze Swedenborga - má za to, že žádná z těchto událostí se neodehraje na vaší planetě ve hmotném smyslu.

Jsou dva aspekty tohoto chápání odvozeného ze spisů Swedenborga. Podle jednoho nastane splnění těchto událostí v mezisvětě (v intermediálním světě duchů). Má za to, že cokoliv je popsáno ve Zjevení Ježíše Krista, proběhne ne v této dimenzi, ale ve světě duchů (v intermediálním světě). Vlastně - podle interpretace následovníků Swedenborga - tyto události již se odehrály, a tím je dílo uzavřeno. Jiný aspekt tohoto chápání je v tom, že uvedené události jsou pouze symbolickým vyličením duchovních bojů, k nimž dochází čistě na úrovni lidské mysli bez jakýchkoliv vnějších projevů ve formě skutečného dění. Jinými slovy, celá záležitost pozitivního a negativního stavu je věcí vnitřního duchovního a duševního zápasu mezi silami dobra a zla. Vše ostatní je nadbytečné.

Tyto aspekty jsou docela správné ve svém tvrzení až na to, že se zastaví právě na tom místě, aniž by se pohnuly o krůček dále. Je to pravda, že všechny duchovní záležitosti se řeší na úrovni mezisvěta duchů a na duchovní a duševní úrovni lidské sentientní mysli. Co druhý přístup zanedbává, je vědomí faktu, že v normálním, přírodním a duchovním stavu všechny ideje nastávají v tom nejniternějším; jakmile se tam vyskytnou, postoupí do oblasti duševního stavu (vědomí, idejí, myšlení, chtění, cítění a chápání těch idejí), stanou se potom životem zevnějšnosti ve formě chování, postojů, vztahů a rozličných vnějších událostí. A toto je normální, zdravý a řádný běh všech věcí v pozitivním stavu.

Kdežto nic normálního se nenajde ve stavu negativním. Především, abychom osvětlili tento bod, negativní stav by se nikdy nemohl vyskytovat v oblasti nejniternější, jež je duchovním stavem lásky a moudrosti. Nemohl započít ani v intermediálním stavu, protože toto je stav dobra a pravdy. Proto mohl být započat jedině v tom nejzevnějším vnějšího světa - na planetě Zemi, a odtud se šířit po celé zóně vymístění a (do určité míry) do mezisvěta, jakožto i do světa duchovního. Takže zde můžete vidět obrácený řád: Z vnějšku směrem dovnitř. Je to pozice vzhůru nohama, charakteristická pro negativní stav. Negativní stav vznikl na nejzevnější úrovni, postoupil k vnitřní úrovni, byl zaznamenán na nejniternější úrovni a stal se falešnou nejniternější stránkou lidské mysli. Pro tento druh uspořádání nemůže negativní stav být úplně eliminován, aniž se eliminuje také v tom nejzevnějším. Konec konců, to nejzevnější je jeho baštou.

Je pravda, že vyřazování negativního stavu začíná zevnitřku a postupuje směrem navenek. Eliminace negativního stavu je pozitivní událostí. Pro samou povahu této kladnosti se tato procedura má provádět z niternosti k zevnějšku. Jinak by byla negativní. Nemůže se vyřadit negativní stav negativními prostředky v postavení obráceném. Proto Pán Ježíš Kristus zahájil Své poslání eliminací negativního stavu z pozice pozitivního stavu.

Jak si pamatujete z knihy „Hlavní ideje Nového Zjevení“, měli pseudotvůrci v době prvního příchodu Ježíše Krista volný přístup k pozitivnímu stavu. Pronikali k první strážní nebes, souvztažící s Nejniternější duchovní myslí - s jejím třetím stupněm, celého Stvoření a jeho multivesmíru. Došlo tedy k tomu, že prvním krokem v této eliminaci bylo trvalé odstranění negativního stavu v oblasti nebeské, a tudíž v tom

nejniternějším Duchovní mysli, a to krátce po ukřižování Pána Ježíše Krista. Proces této zvláštní eliminace byl dokonán v době dokončení Jeho/Jejího Prvního příchodu.

A nyní si nutno pamatovat, že při odstraňování negativního stavu z jedné oblasti či stavu dochází k jeho zatlačení do další oblasti či jiného stavu. Síly negativního stavu se začaly víc a více soustřeďovat, čímž se stávají zdánlivě stále mocnějšími. Až tedy byla všechna stanoviště negativního stavu v nebesích, v duchovním světě a v Duchovní mysli Stvoření (všechny jsou význačné) zrušena, byla zatlačena a upevnila se se svými nepředstavitelně velkými silami v mezisvětě či ve světě duchů neboli ve vnitřní mysli Stvoření. Zde vytvořil negativní stav velice zapletený a složitý systém společností, vlád, náboženských směrů, kultů a filozofií povahou co nejvíce záporně různorodých a pokračoval v duchovní válce proti pozitivnímu stavu.

A tato válka je vždy vedena takovými zbraněmi, prostředky a nástroji, jaké jsou vhodné pro úroveň, na níž se válka odehrává. Takže zatím co se válčilo v duchovním světě nebes prostředky čistě duchovními, vám nepochopitelnými, v mezisvětě se to činilo prostředky mysli neboli mentálními čili duševními. Dokonce i tyto prostředky je vám těžko pochopit, ač drobet poněkud mlžného poznání jejich povahy může vstoupit do vaší vědomé percepce.

Podle vašeho pozemského času trvalo to téměř dva tisíce let od vzkříšení Pána Ježíše Krista, než se mohla začít a započala eliminace negativního stavu v mezisvětě. Jak si pamatujeme, započal proces eliminace negativního stavu v tom světě v době Swedenborgově, přibližně před 250 lety. Swedenborg byl svědkem toho procesu a vylíčil jej ve svých spisech. Jeho následovníci a do určité míry (ač jen na kratičkou dobu) i sám Swedenborg předpokládali, že případ byl uzavřen a tedy vše, co bylo předpověděno v Apokalypse a u Matouše 24, se docela a úplně splnilo.

Tento závěr byl mylný. Fakticky to, čeho Swedenborg byl tenkrát svědkem, bylo jen počátkem eliminace negativního stavu v mezisvětě. Proces této eliminace nebyl ukončen až donedávna (a stalo se tak v době přenosu knihy „Poselství z nitra“). Jakmile se toto provedlo a intermediální svět byl osvobozen, vyčištěn a očištěn od jedu negativního stavu, byly síly negativního stavu zcela zatlačeny zpět do jejich vlastní domény a na planetu Nula. Takže boj se přenesl do zevnějšího světa, či do zevní mysli a do zóny vymístění. Je samozřejmé, že bojovat se musí prostředky zevního světa, pochopitelnými každému. Vše se bude dít otevřeně.

Takže členové negativního stavu byli vyhnáni natrvalo ze všech oblastí pozitivního stavu i mezisvěta. V přítomné době jediným styčným bodem, který negativní stav má se stavem pozitivním, je vaše planeta. Planeta Nula se stala tentokrát osudově a životně nejdůležitějším místem pro přežití negativního stavu. Je to vaše planeta, kde dojde k poslední a rozhodné duchovní bitvě souvztažnými zevními prostředky.

Budiž nyní řečeno, že postavení planety Nula následovníkům Swedenborga uniklo, nepovšimli si jej ve svém hlubokém studování duchovního významu věcí. Avšak důležitost její pozice neunikla pozornosti doslovným vykladačům Bible Sváté při výkladu konceptu Antikrista. Musíme zde zopakovat - a je to nesmírně závažné si uvědomit ! - že negativní stav byl poprvé aktivován na vaší planetě. Proto, díky tomuto osudně závažnému faktu, musí dojít k naprostému vyhlazení negativního stavu jenom na vaší planetě. Vždyť byla to tato planeta, na níž žili pseudotvůrci a ze které se odstěhovali do pekel, kde se usídlili po jejich zfabrikování. Byla to tato planeta, na níž se udál První příchod Pána Ježíše Krista. A bude to zase tato planeta, na které Druhý příchod Pána Ježíše Krista bude ukončen a dovršen, kdy vyvrcholí totálním a trvalým, tj. navěky trvajícím zrušením negativního stavu. Vzhledem k této situaci, stala se

planeta Nula nejdůležitějším předvojovým bojištěm všech ukrutností a ohavností negativního stavu, které semají projevit ve všech možných formách a výrazech. Avšak je to rovněž tato planeta, na kterou Pán Ježíš Kristus myslí nejvíce.

Po dokonání zrušení lidské éry a jejího negativního stavu v mezisvětě mohly se provést a provedly se přípravy k invazi do poslední předsunuté bašty negativního stavu za účelem povšechné eliminace negativního stavu na všech místech. Nejzávažnějším a osudově význačným krokem v této přípravě bylo dokončení fúze těla - fyzického těla Ježíše Krista v celku Nejvyššího, což mělo za výsledek vznik úplně Nového Absolutního hybrida - Pána Ježíše Krista. Jak již bylo připomenuto, žádné další kroky v tomto ohledu se nemohly podniknout, dokud tento proces nebyl dokonán.

Zde se ocitáte před tváří největšího tajemství. Konečné střetnutí Pána Ježíše Krista má být se samotnými pseudotvůrci. To je zcela nové zjevení v této záležitosti. Je to rovněž osobní, soukromou a intimní záležitostí mezi Pánem Ježíšem Kristem a pseudotvůrci. Avšak k tomuto střetnutí by nemohlo dojít, dokud by hmotné tělo Ježíše Krista neprošlo fúzí a nebylo hybridizováno v povšechnosti přirozenosti Nejvyššího a Nejvyšší se nestal plností Pána Ježíše Krista. Nyní tedy jsou již prostředky, kterými je možno uskutečnit toho střetnutí.

V průběhu této hybridizace a fúze byli pseudotvůrci uvězněni a drženi v plné izolaci od ostatního Stvoření a od zóny vymístění, aby nemohli zasahovat do tohoto procesu, a aby se negativnímu stavu poskytla příležitost existovat z vlastní volby a ne z vnucené nutnosti. Přece je známo, že pseudotvůrci mají prostředky, jimiž mohou lidem vnutit negativní stav v rozporu s jejich svobodnou vůlí a dobrovolným výběrem. Jelikož toto nebylo déle již přípustné (po tom, co Ježíš Kristus byl přítomen na planetě Nula), muselo dojít k jejich uvěznění. Avšak, mějte v paměti, prosím, že pseudotvůrci jsou aktivátory negativního stavu. Díky tomu postavení, negativní stav nemůže být zrušen bez jejich osobní a bezprostřední účasti v tomto procesu.

V určitou chvíli, kdy vše bude přichystáno pro tu dobu a míra negativního stavu bude dovršena, pseudotvůrci budou ještě jednou a naposled propuštěni. Jejich propuštění bude omezeno na zónu vymístění a zvláště pak na planetu Nula – vaši planetu, kde byl jejich začátek, a kde taky musí skončit a být nakonec poraženi. Návrat pseudotvůrců je fakticky to, co se míní pojmem antikrist či dravec z moře.

V rámci příprav pro jejich navrácení bylo nedávno vysláno do pekel pseudotvůrců několik agentů, zvláště nadaných a určených Pánem Ježíšem Kristem na zvláštní misi, aby tam vykonali utajenou práci. V průběhu té mise byla zavedena určitá ohraničení a omezení v činnosti pseudotvůrců, způsobující, že by již nikdy více nebyli schopni vstoupit do žádné oblasti pravého Stvoření a uvalovat na lidi něco, co je proti jejich svobodné vůli a volbě, dokonce i v jejich doméně. Znalost cestování v čase byla jim Pánem Ježíšem Kristem odňata již dávno před tím. Nicméně v jiném ohledu budou moci se objevit ve své plné „síle“ a „slávě“ a vystoupit před svým vlastním výtvořem – lidstvem na vaší planetě a před všemi tvory pekel a jiných oblastí zóny vymístění, které vytvořili před svým uvězněním.

Účelem pro dovolení návratu pseudotvůrců je fakt, že je nemožné úplně odhalit povahu negativního stavu bez přímé účasti těch, kdo jej aktivovali a učinili dominantním. Jejich budoucí účast v tomto činu je však založena na docela jiných podmínkách. V minulosti, kdy pseudotvůrci měli úplně v moci zónu vymístění, vládli tam pomocí násilí a donucování, nedávajíc žádný svobodný výběr svým fabrikátům. Konec konců, zformovali své tvory tak, aby se jim nic jiného nezachtělo, než být

negativními. Když mne nic jiného nezajímá, nemám pak na vybranou, než být takovým, jakým jsem byl původně uzpůsoben. Jediný výběr na jakékoliv počáteční fázi vývoje a fabrikace je volba být či nebýt. Avšak v okamžiku, kdy se zvolí být, automaticky se předpokládá, že se to má stát jenom jedním určitým způsobem – být negativní. Žádná jiná motivace neexistuje.

Jiným rozpoložením, v němž se tehdy ocitli tito tvorové, byl nedostatek jakékoli znalosti o jejich pravém původu. Domnívali se, že přišli do svého jsoucná a bytí buď jakousi náhodou, nebo skrze negativně přírodní příčiny, či z vůle Boží, jsou stvořením Božím nebo bohů. Považujete-li toto za pravdu, pak není vůbec třeba něco měnit v negativním způsobu života. Především ani nevidíte, ba ani nepovažujete svou cestu jako zlou, negativní. Za druhé, jste-li Božím stvořením, pak je zřejmé, že Bůh vás stvořil takovými, jakými jste, a proto jste právě tak, jak máte být. Na druhé straně, pokud jste sem přišli nějakou náhodou, aniž by se kdo byl namáhal vás stvořit, pak vůbec na tom nezáleží, co jste zač. Koho to zajímá? Takový postoj tedy byl geneticky zakódován ve většině tvorů, zfabrikovaných pseudotvůrci.

S lidskými tvory na vaší planetě zašli dokonce ještě dále. Podle jejich plánu neměli lidští tvorové nikdy poznat, kdo byli jejich tvůrci. Na místo toho, mělo se předpokládat, že jsou výtvozem Božím, jehož přirozenost byla pečlivě definována pseudotvůrci v pojmech zkreslených a zfalšovaných, anebo že vznikli evolučně z opic, tak vhodně jimi zfabrikovanými za tímto účelem, a pak postavených do blízkosti jeskynních lidí. Stalo se tedy, že nikdo na vaší planetě neví jistě, jak tam vznikl sentientní život.

Nicméně buďte zpraveni, že plné odhalení a následná eliminace negativního stavu není možná bez takové znalosti. A nejen to: plné poučení o pravé povaze negativního stavu je nemožné, dokud všichni tvorové, i lidští, zfabrikovaní pseudotvůrci, si nezvolí pseudotvůrce dobrovolně, ze svobodné vůle. Takový výběr není možno učinit, dokud jsou uvězněni a nikdo, nebo jen nepatrný počet ví, že pseudotvůrci vůbec existují. Co je třeba si uvědomit, je to, jak již bylo před tím uvedeno, že negativní stav nemůže být vyřazen, dokud nedojde k jeho dočasnému, úplnému vítězství na vaší planetě. Jenom tehdy bude možno získat plné poznání jeho pravé povahy a tyto poznatky pak bude možno provždy volit v povšechnosti veškerenstva pro věčné poučení a zobrazení toho, co nikdy nevolit.

Důvod, proč se to má stát fyzicky na vaší planetě, je zřejmý: Vaše planeta je svou polohou jediným styčným bodem pozitivního a negativního stavu navzájem. Avšak vaše planeta představuje plnost konkretizace a zpřítomnění nejzevnějšího fyzického stupně zóny vymístění. Ať se stane cokoli v pozitivním či negativním smyslu, mohou se projevit jeho následky a výsledky jenom v tom stupni, na kterém hmatatelnost, konkretizace a zpřítomnění pomocí zevních událostí jsou tou pravou podstatou toho stupně. V postavení negativního stavu pekel a jiných oblastí zóny vymístění taková plnost není přístupná, protože jim schází tento negativně přírodní stupeň. Mají rozdílný stav, jiné podmínky a jsou jiného stupně. Tak je uspořádáno Stvoření a zóna vymístění.

Pamatujte si prosím, jak se zdůrazňuje před tím, že pravé poučení o čemkoliv se může naskytnout jenom z důsledků, následků a výsledků jakékoliv vyskytující se ideje, nikoliv však z ní samotné. Nepostoupí-li nějaká idea ke svému stávání se čili zpřítomnění a uskutečnění ve formě svých důsledků, následků a výsledků, pak zůstává jen prázdnou zmínkou bez jakékoliv hmatatelnosti. Prázdná zmínka neposkytuje žádné poučení ani základ pro růst. A toto je důvod, proč negativní stav musí zcela vyhrát na vaší planetě dříve, než bude možno jej trvale zrušit.

Pokud na vaší planetě se ještě zdržují nějakí agenti pozitivního stavu a pokud jakási zrnka pravdy jsou ještě rozeseta po prostorách rozmanitých učeních, nemůže k úplnému odhalení ošklivé povahy negativního stavu dojít. Jejich přítomnost působí, že se to nemůže stát. Jejich přítomnost to blokuje. Z toho důvodu budou pseudotvůrci propuštěni a cele ovládnou vaši planetu, ale jen na velmi krátkou dobu, dostatečnou k úplnému zničení a odstranění zrnka pravdy a dobra ještě přítomných na vaší planetě a ke skoncování s přítomností agentů pozitivního stavu. Jak si jistě vzpomenete, byla tato situace předpověděna již prorokem Danielem v kapitole 7 ve verši 25 a ve Zjevení Ježíše Krista v kapitole 13 ve verši 7.:

„Bude mluvit okázalými slovy proti Nejvyššímu
a bude pronásledovat svaté Nejvyššího,
bude se snažit změnit doby a zákon.

Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času. (Daniel 7:25)“

„A bylo mu dáno, aby vedl válku proti svatým a aby nad nimi zvítězil. Dostala moc nad každým kmenem, jazykem i národem. (Zjevení 13:7).“

Celý proces a následky návratu pseudotvůrců je popsán ve vnitřním smyslu v kapitole 13 Zjevení Ježíše Krista v Bibli Svaté. Že negativní stav na kratinkou dobu úplně zvítězí, je zřejmé ze slov Ježíše Krista, jež jsou zaznamenána u Matouše 24, verš 21 a u Marka 13, verš 19. Tam můžeme číst:

„Neboť tehdy nastane veliké soužení,
jaké nebylo od počátku světa až do nynějška, a nikdy již nebude. (Matouš 24:21).“

„Neboť v těch dnech přijde takové soužení, jaké nebylo od počátku Božího stvoření až do dneška, a nikdy již nebude. (Marek 13:19).“

„Neboť v těch dnech“ označuje návrat pseudotvůrců. „Nastane veliké soužení“ znamená úplné vítězství pseudotvůrců. Zbytek verše naznačuje, že taková situace neexistovala od doby, kdy Bůh stvořil Své Stvoření a nikdy znovu nebude. Když jednou už dojde ke konkrétnímu zobrazení života v plnosti negativního stavu a každý ve Stvoření bude mít příležitost pozorovat, poučit se a zaznamenat na věky fakta života bez přítomnosti čehokoliv pozitivního v tom nejkonkrétnějším přírodním stupni, a to jenom na tom místě, kde to vůbec může mít nějaký smysl – pak podobná situace se nebude nikdy muset odehrát na věky věků.

Jak bylo shora uvedeno, někteří lidští tvorové (následovníci Swedenborgova učení) věří, že všechny tyto události se mohou odehrát jen ve světě duchů, a že vaše planeta unikne tomuto příšernému osudu. Zde se však nevzalo v úvahu, že svět duchů je mezisvětlem. Tento svět sám nepředstavuje plnost všech stupňů, jak to činí vaše planeta. Jinak by se nenazýval zprostředkujícím světem. Je nutno zas a znova opakovat, že nemůže dojít k úplnému odhalení negativního stavu a k úplnému a náležitému poučení ohledně života bez čehokoliv pozitivního jinak, než ve stavu naprosté úplnosti se všemi možnými výsledky. Tento stav je nejzevnějším stupněm přírodního světa a zóny vymístění, a to je planeta Nula. Jak si vzpomínáte, byla planeta Nula přesně za tímto účelem umístěna ve zvláštní a prapodivné oblasti na kraji zóny vymístění a do blízkého sousedství s pozitivním stavem Stvoření, a to v jeho nejzevnějším stupni.

A nyní se krátce podívejme na vnitřní smysl kapitoly 13 ve Zjevení Ježíše Krista v Bibli svaté. Jistě si pamatujete z předešlých sdělení, že vnitřní smysl, skrytý v doslovných údajích Zjevení i na jiných místech Bibli svaté má mnohočetné významy, jež jsou přizpůsobeny všem dobám, situacím a okolnostem. Takže kapitola 13 má taky takovou strukturu. Z toho důvodu vnitřní smysl této kapitoly bude vyžadovat ve vztahu s každou zvláštní dobou a situací jiné interpretace. Jeden z takových výkladů byl zprostředkován Swedenborgem. Jeho interpretace je správná a platná, pokud se týká událostí, k nimž došlo za jeho časů v intermediálním světě. Přítomná interpretace má platnost pro tuto dobu a pro planetu Nula.

První verš:

„A viděl jsem, jak se z moře vynořil dravec, mající sedm hlav a deset rohů;
a na jeho rozích deset korun, a na jeho hlavách jméno rouhání.“

Tento verš vnitřně popisuje povahu pseudotvůrců. „Dravec vynořující se z moře“ znamená návrat pseudotvůrců. „Dravec“ zde značí pseudotvůrce. „Z moře“ označuje nejnižší, nejhlubší peklo, kde byli uvězněni Pánem Ježíšem Kristem. „Mající sedm hlav“ značí všechno nahromaděné poznání všech dob a všech typů ve jsoucnu a bytí. „Deset rohů“ označuje veškerou nahromaděnou schopnost upotřebení těch vědomostí k produkci životních forem a k manipulaci souvztažností. „A na jeho rozích deset korun“ označuje souhrn všech zfalšovaných pravd. „A na jeho hlavách jméno rouhání“ označuje, že všechno to poznání i schopnost byly použity k aktivaci negativního stavu.

Verš 2:

„Ten dravec, kterého jsem viděl, byl jako levhart,
jeho nohy byly jako tlapy medvěda,
a jeho tlama jako tlama lví.
A drak mu dal svou sílu i svůj trůn i velikou moc.“

„Ten dravec, kterého jsem viděl, byl jako levhart“ značí uzpůsobení pseudotvůrců sklonem k násilí proti moci Nejvyššího. „Jeho nohy byly jako tlapy medvěda“ označuje náklonnost k odmítání všeho, co je pozitivní a dobré. „A jeho tlama jako tlama lví“ znamená přivlastnění si podoby Pána Ježíše Krista. „A drak mu dal svou sílu i svůj trůn i velikou moc“ označuje to, že všechny jiné oblasti pekel, zbytek zóny vymístění, planeta Nula a všechny náboženské směry, duchovní hnutí, filosofické soustavy, kultury atd. (drak) podrobí se úplně pseudotvůrcům a poskytnou jim všechny k dispozici mající prostředky, které získaly a mají k dispozici od doby uvěznění pseudotvůrců.

Verš 3.:

„Viděl jsem jednu z jeho hlav, jako by byla smrtelně raněná,
ale jeho smrtelná rána se zahojila.
A celý svět obdivoval a následoval dravce.“

„Viděl jsem jednu z jeho hlav, jako by byla smrtelně raněná,“ odráží skutečnost uvěznění pseudotvůrců, izolaci a ztrátu vědění jak cestovat v čase, a také ztrátu jiných důležitých znalostí. „Smrtelně raněná“ značí, že všichni ve Stvoření se domnívají, že toto je trvalý stav, a že pseudotvůrci nebudou již nikdy vypuštěni na svobodu. „Ale jeho smrtelná rána se zahojila“ znamená, že tomu tak není, a že budou ještě hrát další důležitou roli v životě negativního stavu. „A celý svět obdivoval a následoval dravce“ znamená bezpodmínečné uznání pseudotvůrců za bezkonkurenční vládce.“

Verš 4:

„Uctívali draka, který dal moc dravci;
a uctívali dravce řkouce:
Kdo je takový jako dravec ?
Kdo s ním může válčit ?“

„Uctívali draka“ znamená přijetí zel a nepravd negativního stavu za jedinou moc. „Který dal moc dravci“ značí, že negativní stav přiznává, že pseudotvůrci jsou skutečnými aktivátory negativního stavu a padělateli lidských tvorů, jakožto i všech tvorů v peklech a jiných oblastech zóny vymístění. „A uctívali dravce řkouce: Kdo je takový jako dravec ? Kdo s ním může válčit ?“ označuje zjištění, kde se nachází pravý zdroj negativního stavu, že vše, co je v negativním stavu a co z něho vychází, nemůže převládnout nad pseudotvůrci, jelikož jsou ztělesněním negativního stavu, jeho aktivátory a otci.

Verš 5:

„A byla mu dána ústa mluvící velké věci a rouhání,
a byla mu dána moc trvat po čtyřicet dva měsíce.“

„A byla mu dána ústa mluvící velké věci a rouhání,“ znamená to, že pseudotvůrci přijdou s velkými slovy lásky a moudrosti, míru a sjednocení, pozitivnosti a dobroty. Ale tím, že tato slova slouží účelům podvádění, ukáže se, že jsou to slova čistého zla, nepravd, násilí, rozbroje a zkázy. „A byla mu dána moc trvat po čtyřicet dva měsíce“ značí přemožení sil pozitivního stavu až do chvíle, kdy se provede plné zobrazení života bez čehokoliv pozitivního. „Čtyřicet dva měsíce“ nemá význam prvků fyzického času. „Čtyři“ v této souvislosti značí plnou míru. „Dva“ zde označuje zlo a nepravdy. Takže „čtyřicet dva“ znamená plnou míru všeho zlého a nepravdivého.

Verš 6:

„A tak otvíral svá ústa v rouhání se Bohu,
aby se rouhal Jeho jménu i jeho stánku,
a těm, kdo přebývají v nebi.“

„A tak otvíral svá ústa v rouhání se Bohu“ označuje nepřiznání jiného stvořitele než pseudotvůrce. „Rouhat se Jeho jménu“ znamená popření pravé Přírozenosti Boha, který je Pán Ježíš Kristus. **BOŽÍ JMÉNO JE PÁN JEŽÍŠ KRISTUS**. Popřít tento fakt je rouhání. „Jeho stánku“ značí popření všech pravých duchovních principů a jejich sjednocení v Pánu Ježíši Kristu. „A těm, kdo přebývají v nebi“ označuje popření existence veškerého pozitivního stavu. Rouhání se těmto věcem znamená, že pseudotvůrci budou prohlašovat, že není jiné reality mimo negativního stavu, a že ten je vlastně jediným pozitivním stavem. Vše ostatní se považuje za neexistující. A protože jsou stvořiteli negativního stavu, jenž je představen jako stav pozitivní, pak není Boha a Stvořitele jiného mimo ně. Toto je pravý význam slova „rouhání“ v rámci tohoto textu.

Verš 7:

„A bylo mu povoleno vést válku proti svatým a porazit je.
A dostal moc nad každým kmenem, jazykem i národem.“

„A bylo mu povoleno vést válku proti svatým a porazit je“ znamená úspěšné odstranění všech agentů pozitivního stavu z celé zóny vymístění i planety Nula i jakéhokoliv zrnka pravdy a dobra obsaženého v rozličných lidských učeních. „Dostal moc nad každým kmenem, jazykem i národem“ značí úplné vítězství negativního stavu v zóně vymístění a na planetě Nula bez jakékoliv výjimky a vyloučení.

Verš 8:

„Budou ho uctívat všichni, kdo prodlévají na zemi,
jejichž jména nejsou zapsána v knize života Beránka,
zabíjeného založením světa.“

„Budou ho uctívat všichni, kdo prodlévají na zemi“ znamená všechny ty, co jsou v zevnějnostech duchovnosti a v lásce k zevnímu vlastnictví a povrchním hodnotám. „Jejichž jména nejsou zapsána v knize života Beránka“ označuje všechny tvory v zóně vymístění a všechny lidské tvory, kteří byli původně zfabrikováni pseudotvůrci, a kteří odmítli uznat pravou Přirozenost Pána Ježíše Krista (Beránka).“
„Zabíjeného založením světa“ znamená neustálou snahu všech v negativním stavu odmítat fakt, že Nejvyšší učinil Svě Božství Lidským a Svě lidství Božským a stal se tak Pánem Ježíšem Kristem. Odmítnout tuto skutečnost značí zabíjení pravdy vlastním srdcem a myslí („založení světa“).

Verš 9:

„Kdo má uši, slyš !“

„Kdo má uši, slyš !“ označuje, že jen ti, co otevřeli svá srdce a mysli pro pravdu, budou schopni vnímat skutečnost těchto faktů.

Verš 10:

„Kdo vede do zajetí, půjde do zajetí.
Zabije-li kdo mečem, bude mečem zabit.
Zde je trpělivost a víra svatých.“

„Kdo vede do zajetí, půjde do zajetí“ označuje nutnost nést následky aktivace a přijetí negativního stavu. „Zabije-li kdo mečem, bude mečem zabit“ znamená nutnost poučit se z důsledků prohlášení, že negativní stav je jedinou realitou v jsoucnu a bytí. Prohlašovat něco podobného znamená zabíjet duchovně. Toto přijmout za své značí duchovní smrt. „Zde je trpělivost a víra svatých“ označuje, že pozitivní stav toleruje všechny tyto přišernosti a ohavnosti negativního stavu kvůli závažnému duchovnímu poučení, vědom si slibu, učiněného Pánem Ježíšem Kristem před veškerým Stvořením a před všemi všude, že negativní stav bude po té, až dojde k tomuto poučení, natrvalo a navěky eliminován a zrušen.

Verš 11:

„A potom jsem viděl jiného dravce, jak povstal ze země,
měl dva rohy jako beránek, ale mluvil jako drak.“

„A potom jsem viděl jiného dravce, jak povstal ze země“ značí zformování nového náboženského systému víry, vyvozeného z pseudovnitřní mysli (země zde označuje pseudovnitřní mysl). „Měl dva rohy jako beránek“ značí kombinaci a sjednocení všech druhů zla a nepravd stejným způsobem, jak jsou zkombinovány a sjednoceny dobro a

pravda v Pánu Ježíši Kristu (Beránek). „Mluvil jako drak“ označuje, že toto nové náboženství bude čerpat z přístupných zkreslenin a nepravd, jak jsou obsaženy ve všech lidských náboženských soustavách, sektách, kultech, okultních a jiných pseudoduchovních směrech či trendech („drak“).

Verš 12:

„A vykonává veškerou moc toho prvního dravce v jeho přítomnosti a nutí zemi a všechny, kdo na ní prodlévají, uctívat prvního dravce, jehož smrtelná rána se uzdravila.“

„A vykonává veškerou moc toho prvního dravce v jeho přítomnosti“ odráží vztah těchto náboženství a pseudotvůrců. Vynoření se těchto náboženství je motivováno jedine přítomností pseudotvůrců. „Nutí zemi a všechny, kdo na ní prodlévají, uctívat prvního dravce, jehož smrtelná rána se uzdravila“ znamená, že toto nové náboženství prohlásí pseudotvůrce za jedinou duchovní moc a Boha multivesmíru, který se má uznávat a uctívat, neboť byli schopni se dostat ven z vězení, do něhož byli uvrženi Pánem Ježíšem Kristem, a tím dokázali, že jsou mocnější než Pán Ježíš Kristus, který je v jejich očích podvodníkem a imitátorem. Propuštění a návrat pseudotvůrců se bude vnímat, jako že oni sami byli s to se dostat ven, když se chytrácky vyhnuli všem zátarasům na ně postaveným pozitivním stavem. Nepoznají, že to bylo z dovolení Pána Ježíše Krista. V tomto je důvod, proč „celý svět obdivoval a následoval dravce“ (verš 3).

Verš 13:

„Předvede veliká znamení, dokonce učiní, že oheň z nebe sestoupí před zraky lidí na zem.“

„Předvede veliká znamení“ značí přesvědčivý důkaz o jejich schopnostech mysli a provádění zázraků. „Dokonce učiní, že oheň z nebe sestoupí před zraky lidí na zem“ označuje, že všude toto se činí s velkou a intenzivní náklonností, se slovy lásky, dobra a pokoje, přece vědí, co lidé očekávají a co se jim líbí.

Verš 14:

„A svádí ty, co prodlévají na zemi, těmito znameními, což mu bylo dovoleno činit pod dohledem dravce, říkajíc těm, co dlí na zemi, aby zhotovili obraz tomu dravci, který byl zraněn mečem, a přitom žil.“

„A svádí ty, co prodlévají na zemi, těmito znameními“ znamená, že lidé, kteří oceňují zevní jevy bez jakéhokoliv uvážení vnitřních duchovních hodnot, ochotně akceptují ta slova a zázraky. „Což mu bylo dovoleno činit pod dohledem dravce“ znamená, že vše se dělá z úplného pověření pseudotvůrců. „Říkajíc těm, co dlí na zemi, aby zhotovili obraz tomu dravci, který byl zraněn mečem, a přitom žil“ znamená zvnějšnění zvnějšností. Ti, co jsou v zevní formě bohoslužby, potřebují všelijaké zvnějšní symboly, popisy a obrazy pro předmět své bohoslužby, kterým v tomto případě jsou pseudotvůrci.

Verš 15:

„Byla mu dána moc vdechnout život obrazu dravce,

že ten obraz jak hovořil, tak i způsoboval,
že budou zabiti všichni,
kteří nebudou uctívat obraz dravce.“

Tento verš popisuje skutečnost, že moderní technologie a všechny vědecké výtvarky budou použity k ovládnutí mysli, jednání a skutků, takže v nich nezůstane z pozitivního stavu vůbec nic.

Verše 16 a 17:

„A přinutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky,
přijmout znamení na jejich pravé ruce nebo na jejich čela,
a tak nikdo nesmí kupovat, ani prodávat, vyjma těch,
kdo mají znamení či jméno tohoto dravce nebo číslo jeho jména.“

Oba tyto verše popisují novou formu genetického inženýrství, oživeného pseudotvůrci a daného k dispozici vědcům za účelem pozměnění lidského mozku a duševních pochodů, a to takových způsobem, aby nemohly obsahovat žádný sklon vůči pozitivnímu stavu, ba, aby o něm nezůstala ani jediná vzpomínka. Najde-li se stopa náklonnosti či zůstane-li z něj něco v paměti, pak tací lidští tvorové budou podrobeni smyslové deprivaci, a když odmítnou uposlechnout, budou zlikvidováni.

Verš 18:

„Tu je moudrost. At' každý, kdo má rozum, spočte číslo toho dravce;
neboť je to číslo člověka. Jeho číslo je 666.“

„Tu je moudrost“ znamená proniknutí do tajemství negativního stavu a jeho úplné odhalení. „At' každý, kdo má rozum, spočte číslo toho dravce“ značí, že správné chápání negativního stavu se může získat jenom z poznání povahy pseudotvůrců, jeho původců. „Neboť je to číslo člověka“ znamená, že negativní stav povstal v nejzevnějším přírodním stupni u lidí na planetě Země. „Jeho číslo je 666“ značí, že trvání negativního stavu je ohraničeno pouze na jeden časový cyklus Stvoření, a že je omezen pouze na zónu vymístění a na planetu Nula. „666“ značí zkrácený cyklus času, v němž negativní stav je aktivován za účelem duchovního poučení. Všechny jiné časové cykly mají kód „777“. „777“ značí PLNOST pozitivního stavu, avšak „666“ znamená nedostatek této plnosti, což dává příležitost negativnímu stavu, aby došel plného plodného dozrání. Ve skutečnosti znamená „666“ plnost negativního stavu, nacházejícího se navenek od pozitivního stavu. Protože planeta Nula je v přírodní souvztažnosti s tímto nejzevnějším v pozitivním stavu, ke vzniku negativního stavu musí dojít na vaší planetě. Avšak toto je rovněž důvodem, proč jeho konec musí nastat také na vaší planetě. Toto je způsob hierarchického duchovního uspořádání Stvoření. Tato hierarchie nemůže být porušena.

Nyní není možné zjevit, jakými prostředky budou pseudotvůrci propuštěni, jakým způsobem se objeví znovu na vaší planetě a v jaké formě a za jakých okolností. Bude to však velmi dramatické a jasné na pohled v každém případě. Nemáte být překvapeni, objeví-li se v kosmických lodích a prohlásí-li, že jsou spasiteli lidstva, jež bude, vlastně již je, na pokraji úplné zkázy a sebezničení. Jak víte, hodně se povídá, že se objeví kosmické lodě, a že cizí životní formy se přihnou na pomoc vaší planetě. Je mnoho „kanálů“, které předávají různé zprávy od těchto nepozemských či dávných lidí. Nenechte se obalamutit žádným z nich. I když hovoří kladně a dobře, mile, láskyplně a moudře, nic z nich nepřichází z pozitivního stavu. Tyto jevy se všechny

odehrávají v rámci příprav způsobu pro návrat pseudotvůrců. Ovšem bude to vše s velkou „parádou a doprovodem“, abychom použili vašeho výrazu.

Mezi všemi tvory včetně lidí bude určitá známost a příbuznosti s pseudotvůrci, s výjimkou velmi malého počtu agentů pozitivního stavu, kteří zůstanou na vaší planetě pro zakončení nějakých záležitostí Pána Ježíše Krista a pak budou odvoláni. Tato známost a příbuznost vyjde na povrch z hluboce uchovaných vzpomínek v prohlubních pseudomysli, kdy v nich poznají své „tvůrce - rodiče“.

Musíte zas a znovu chápat, že pseudotvůrci budou vystupovat především jako zachránci. Sjednotí vaši planetu v jeden národ. Odstraní všechny války, hlad, nemoci a zevnější utrpení a bídu. Zavedou mimopozemské cestování po celé zóně vymístění. A učiní mnoho jiných „pozitivních“ věcí podobného rázu. Jakmile dostanou pevně do svých rukou celé lidstvo i veškerou zónu vymístění, pak tehdy odhalí své pravé záměry, a to v tak hrůzném rozsahu, že se nenajde slov ve vašem slovníku, ani si to nedovedete představit, aby se to dalo popsat.

Právě v té chvíli se pustí znovu do práce s geny, kdy se pokusí vyvinout nadčlověka, či celou armádu nadlidí, ozbrojených plody nejvyšších technologických výtvarků nepředstavitelných rozměrů. Podaří se jim vyrobit obrovskou armádu takových nadlidí s nesmírně negativními a zlými sklony a použijí toto vojsko k napadení sil pozitivního stavu přes devátou dimenzi, skrze určité časoprostorové uzly, se všemi druhy souvztažnostních prostředků. „Zahojení smrtelné rány“ značí též obnovení jejich schopnosti cestovat v čase a prostoru, avšak nikoliv do minulosti. Cesty do minula jimi nebudou obnoveny. Po dokončení těchto příprav a když procítí, že jsou hotovi podniknout tuto invazi, provede Božská prozřetelnost Pána Ježíše Krista malinkou, žádnými prostředky nevypáratelnou chybičku v jejich výpočtech pro vstup do devátého rozměru. Při pokusu pseudotvůrců a jejich armády nadlidí vejít do deváté dimenze a vynořit se znovu v pozitivním stavu Stvoření, ta chyba způsobí, že budou vychýleni do limba – místa a stavu vně dvanáctidimenzionální struktury zfabrikovaného časoprostoru. A co se budou zdržovat v tom limbu, bude nad nimi vyhlášen soud.

Nacházet se v limbu znamená pro pseudotvůrce plnou ztrátu veškeré moci i jejich zvláštních schopností. Ale znamená to taky naprosto neutrální stav, bez jakéhokoliv vlivu stavu pozitivního či negativního. Značí to rovněž, úplné odkrytí veškerých vzpomínek na dobrovolnost postoje aktivátorů negativního stavu i všechny zobrazení důsledků, následků a výsledků negativního stavu. Najednou každý pozná pravou skutečnost původu negativního stavu i důvod, proč mu bylo dovoleno, aby vládl v tomto časovém cyklu. S tímto důležitým vědomím bude každému v negativním stavu prezentována nová volba – přejít do pozitivního stavu, podstoupit proces duchovní transformace v Nové škole, anebo, nebude-li někdo s konverzí souhlasit – odejmutí životní energie z jejich mysli, kdy se stanou součástí limba – nicoty, stanou se ničím.

Tímto aktem bude negativní stav natrvalo a navěky zrušen, a veškeré poučení o jeho povaze se završí. A takto se splní slib Pána Ježíše Krista, daný ve chvíli stvoření základů jsoucná a bytí. Tímto aktem bude dovršena a ukončena poslední fáze Druhého příchodu Pána Ježíše Krista. Jeho/Její slova “Učiněno jest !” (Zjevení 21:6) stanou se skutečností. Ale toto je jeden z mnoha možných scénářů pro to, jak se všechno bude dít. Avšak který způsob bude použit, bude záležet na mnohých složitých činitelích, o nichž nelze nic zjevit z bezpečnostních důvodů až do doby jejich uskutečnění.

Na závěr této kapitoly necht' jsou odhaleny ještě další důvody pro návrat pseudotvůrců:

(1)

Existuje určitý duchovní princip ve jsoucnu a bytí, který řídí tento průběh událostí. Tato zásada stanoví:

Je-li něco jednou započato v nějakém místě, stavu a podmínkách, pak postupuje ke svému projevení se na všech úrovních vědomí v jsoucnu a bytí, dokud nezavrší celý kruh a neskončí ve stejném místě, stavu i podmínkách, kde bylo započato.

Jak víte, může se Vesmír pojímat jako něco kulatého. Vše v něm se pohybuje v kruhovitých smyčkách.

Negativní stav byl spuštěn pseudotvůrci na planetě Zemi – Nule. A proto musí jeho konec nastat také na planetě Nula zároveň s návratem pseudotvůrců. Je nepředstavitelné, aby bylo možno zcela odhalit škaredou tvář negativního stavu a poučit se o jeho pravé povaze bez zcela otevřené účasti těch, kdo jej vyvolali. Jejich předešlá účast byla ze zcela odlišné pozice – jako vyvolávajícího činitele, nikoliv jako činitele zobrazujícího. Nyní tedy mají ukončit negativní stav z pozice zobrazování. Nikdo neví, ano zdaleka si nemůže představit, jak vypadá život v negativním stavu bez zjevné přítomnosti těch, kdo jej aktivovali.

Jak víte, pseudotvůrci po aktivaci negativního stavu odešli z planety Nula a zabydlili se v peklech, které vytvořili a založili. Takže se přímo nikdy nezúčastnili zobrazující fáze jeho aktivace. Jejich účast byla nepřímá přes agenty, nestvůry, démony, d'ábly a satanáše, kteří byli jimi zfabrikováni pro tento účel. Ve skutečnosti lze považovat tento akt aktivace negativního stavu za první příchod pseudotvůrců. Povšimněte si zde, prosím, paralely mezi Prvním příchodem Ježíše Krista a prvním příchodem pseudotvůrců a mezi Druhým příchodem Pána Ježíše Krista a druhým příchodem pseudotvůrců. Jedno předchází druhé. Takže nejdříve došlo k prvnímu příchodu pseudotvůrců, kdy aktivovali negativní stav a pak se usadili v duchovním světě. Toto skončilo na začátku Prvního příchodu Ježíše Krista, kdy byl učiněn konec jejich prvního příchodu tím, že byli uvězněni a odloučeni od ostatních oblastí Stvoření a zóny vymístění. První příchod Ježíše Krista započal získáním tělesné formy, vytvořené z genetického materiálu pseudotvůrců a zóny vymístění, a skončil totální fúzí a hybridizací toho těla s povšechností přirozenosti Nejvyššího. Tehdy se Nejvyšší stal doopravdy Pánem Ježíšem Kristem. Tímto aktem dal se do pohybu Druhý příchod Pána Ježíše Krista. Mezi tím se projevovaly, osvětlovaly, uskutečňovaly a zpřítomňovaly důsledky, následky a výsledky prvního příchodu pseudotvůrců a Prvního příchodu Ježíše Krista.

Mějte na mysli důležitý fakt, že oby – jak první příchod pseudotvůrců, tak i První příchod Ježíše Krista – se udály na planetě Nula v poněkud obráceném směru. Negativní stav je vyvolán na planetě Zemi, v krajně zevním stupni fyzického Vesmíru Stvoření a šíří se dovnitř směrem k duchovnímu stupni Stvoření. Objevení se pseudotvůrců v duchovním světě znamenalo fakticky jejich první příchod. Na druhé straně, konal se První příchod Ježíše Krista zvnitřku směrem k zevnějšku: Božský element byl oddělen od Absolutní zevní mysli Nejvyššího, prodělal fúzi s elementy Marie a Josefa, vložen do Mariina lůna a fyzicky se narodil jako zvláštní kříženec. Objevení se Ježíše Krista na planetě Nula započalo Jeho/Její první příchod.

Jak negativní stav skončil pobyt v doméně pozitivního stavu předsunutých stanovišť pseudotvůrců v nebesích, tak pozitivní stav v podobě Ježíše Krista skončil v doméně negativního stavu v tom místě, kde se může prožívat plnost jeho vyjádření i vlivu – a to je vaše planeta, planeta Nula. V důsledku povahy formulovaných duchovních principů

nemůže dojít k Druhému příchodu Pána Ježíše Krista dříve, než se udá druhý příchod pseudotvůrců. V tomto ohledu je správná domněnka Pavlova, formulovaná ve druhé epištole k Tesalonickým v kapitole 2 ve verši 3. Citujme: „Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, neboť ten Den nepřijde, dokud nedojde nejprve k odpadnutí a neobjeví se člověk hříchu, syn zatracení . . . “

Je samozřejmé, že Pavel ani nikdo jiný neměl zdání o existenci pseudotvůrců nebo o tom, kdo je „člověk hříchu“ či „syn zatracení“. Jak všichni ostatní, tak i Pavel měl za to, že je to jedna osoba, syn Dábla, kdo je jen jinou osobou; podobně jak Ježíš Kristus, kdo je Synem Božím, je též jinou osobou. Jinými slovy, je to osoba, kterou křesťané nazývají Antikristem. A nyní budiž řečeno, že druhý příchod pseudotvůrců a Druhý příchod Pána Ježíše Krista se udá opět v obráceném směru. Tentokrát to bude dvojitě zpětné obrácení. Zatímco při svém prvním příchodu zahájili pseudotvůrci cestu v nejzevnějším stupni a skončili v duchovním světě, při druhém příchodu vykoučí ze svého vlastního pseudoduchovního světa, z nejnižšího stupně (pro ně nejnižšího) a skončí na planetě Nula, obklopené všemi úrovněmi, stupni a oblastmi zóny vymístění, od jejího nejvnitřnějšího (nejnižšího) až do toho nejzevnějšního – přírodního stupně zóny vymístění – planety Nula. Naproti tomu započne Druhý příchod Pána Ježíše Krista ne na planetě Nula, jak to bylo při prvním příchodu, nýbrž v tom nejnižším Stvoření, v duchovním světě, odkud bude postupovat krok za krokem, přes všechny úrovně, stupně a oblasti Stvoření a skončí na planetě Nula v těle, ve fyzickém těle Pána Ježíše Krista. Pomocí těchto procedur se mohou všechny úrovně Stvoření plně podílet na tomto dění.

Tvrzení o tom, že Druhý příchod Pána Ježíše Krista skončí na vaší planetě v těle, ve fyzickém těle, přesně tak, jak tomu bylo při odchodu Ježíše Krista z vaší planety, ti přijde jako velké překvapení, Petře, a všem tvým dětem, se kterými sdílíš toto zjevení. Jak známo, Swedenborg i ty jste měli za to, že Druhý příchod Pána Ježíše Krista je událostí čistě duchovní, bez hmotného projevu, tak, jak první příchod byl čistě fyzickou událostí. Swedenborgův i tvůj problém, Petře, byl v tom, že jste si vyložili Druhý příchod Pána Ježíše Krista ze stanoviska jeho počáteční fáze. V té fázi byl vskutku duchovní událostí bez jakékoliv fyzické či literární manifestace. Tuto událost jste vnímali z hlediska ukončenosti, mysleli jste, že existuje jen jedna fáze Druhého příchodu. Toto je případ omezeného literárního způsobu myšlení. Je to porušením výše formulovaného duchovního principu: Cokoliv se začne v jednom stupni, místě, stavu, musí tam též skončit. Jinak by to nemělo žádný smysl ani význam. Bylo by to nedokončené podnikání.

Ovšem doslovný popis Druhého příchodu Pána Ježíše Krista v Bibli Svaté nemá žádný reálný význam. Symbolika, použitá v jeho vyličení, představuje to, co se děje s lidskou myslí ve chvíli Druhého příchodu. Závažnost těchto událostí je nesmírná a nevyčísitelná dle žádných měřítek.

Druhý příchod pseudotvůrců umožňuje negativnímu stavu dostat se do pozice jeho úplného odhalení v procesu jeho vítězství na planetě Nula. Takže musí skončit na planetě Nula. Druhý příchod Pána Ježíše Krista umožňuje úplnou eliminaci a naprosté zrušení negativního stavu, proto také musí skončit na planetě Nula. Není jiné cesty.

(2)

Není možné úplné odhalení negativního stavu, ani plná znalost jeho pravé povahy, aniž by se poznal a zažil na vlastní zkušenosti jeho zdroj. Od začátku druhého historického údobí na vaší planetě, jež začalo objevením se jeskynních lidí (lidských tvorů), bylo lidstvo souženo mučivou nejistotou v otázce, proč negativní stav existuje, jaký má účel a jak povstal. Četné pokusy odpovědět na tyto otázky nedotkly se ani

povrchu pravdy o těchto záležitostech. Trvalo to až do chvíle napsání knihy „Základy lidské duchovnosti“, kdy se začaly dostávat odpovědi na zmíněné otázky.

Avšak nelze dát na tyto otázky plné, vyčerpávající a naprosto uspokojující odpovědi, dokud nedojde k přímé účasti pravého zdroje negativního stavu v tom, co rozpoutal v tomto časovém cyklu. Vzhledem k tomu, že planeta Nula byla určena k této konkrétní, celé a vyčerpávající odpovědi, musí se tomu zdroji, pseudotvůrcům, dovolit, aby se vrátili, aby tak každý mohl na vlastní oči vidět a poučit se, proč a jak se vše přihodilo. Jen pseudotvůrci mohou poskytnout vyčerpávající odpovědi na tyto otázky. Odpověď z jiného pramene, dokonce i přímo od Pána Ježíše Krista, by byla neuspokojivá, protože On/Ona ani kdokoliv jiný není původcem či zdrojem negativního stavu. Potvrzovat platnost se musí a je možno jen ze samotného pravého pramene. Toto je duchovně – vědecký princip jakéhokoliv předpokladu.

Je tedy návrat pseudotvůrců nezbytnou podmínkou pro eliminaci negativního stavu, jelikož je prameništěm odpovědi na všechny otázky tak životně důležité pro multiversální poučení. Jen pseudotvůrci mají ty nejobsažnější odpovědi. Že se pseudotvůrci musí vrátit na vaši planetu, je zřejmým faktem, vezme-li se v úvahu postavení vaší planety, které zaujímá v hierarchii duchovní organizace. Žádné jiné místo neposkytuje nutné prostředky pro takové specifické, konkrétní, zkušenostní poskytování odpovědi a poučení.

(3)

Náležité a hodnotné provozování plnosti přirozenosti pozitivního stavu s plností povahy stavu negativního může nastat jenom z průzkumu zdrojů obou stavů a vyplývajících z nich důsledků, následků a výsledků. Předpokládá se, že pramenem pozitivního stavu je Bůh. A zdrojem stavu negativního má být ďábel a satan. Avšak, ač každý ví, že zdrojem pozitivního stavu je Bůh, nikdo přesně neví, kdo je ďábel a satanáš. Má se falešně zato, že existoval jakýsi archanděl se svými anděly, jenž se rozhodl stát se bohem, a který proto byl shozen z nebe do vnějších temnot. Vnější tma je ovšem zóna vymístění. Tento nehodný a vzbouřený archanděl se stal ďáblem a satanem. Ani se neví, jaký je rozdíl mezi ďáblem a satanem. Ve zjevení Ježíše Krista v kapitole 12 ve verši 9 je uvedeno: „A veliký drak, ten dávný had, zvaný Ďábel a Satan, který sváděl celý svět, byl vyvržen.“ V této kapitole drak je nazýván oběma jmény: Ďáblem i Satanem. Také je nazýván „dávným hadem“. Ve vnitřním smyslu tohoto verše „drak“ označuje veškerý negativní stav; „ten dávný had“ jsou pseudotvůrci; „ďábel“ představuje všechny druhy zla negativního stavu; „satan“ jsou všechny nepravdy negativního stavu.

V tomto verši se popisuje vypuzení lidské éry a všech předsunutých pozic negativního stavu z domény stavu pozitivního a z mezisvěta. Ve skutečnosti však nikdo neví, co je pravou povahou „toho dávného hada“, jak se projevuje, jak došlo k jeho vzniku, byl zahalen do hlubokého tajemství. Naproti tomu ani nikdo v negativním stavu přesně neví, kdo je Pán Ježíš Kristus. Jak bylo popsáno v druhé kapitole této knihy, existuje nejméně sedm možných dohadů o jeho/Její přirozenosti. Většina lidských bytostí a tvorů v peklech se domnívá, že Ježíš Kristus je buď Synem Božím, nebo jakýmsi osvíceným člověkem, anebo někým, kdo nikdy neexistoval, ale byl vymyšlen lidmi pro sebeklam i pro oklamávání jiných. Většina taky se domnívá, že ďábel a satan je padlým andělem, či že byl původně bratrem Ježíše Krista – jak tomu na příklad věří Mormoni – který se rozzuřil, když se dozvěděl, že Bůh dal přednost Ježíši pro funkci Spasitele. Spasitele čeho? Nebyl-li žádný negativní stav, pak od čeho bylo nutno něco spasit?

Tak tedy „bratr“ Ježíše Krista, nazvaný Lucifer, stal se žárlivým a závistivým, i vzbouřil se proti Bohu – Otci. Toto je bláznivé uvažování plné rozporů. Pocity žárlivosti a závisti jsou negativní city. Pocházejí z negativního stavu. Prožíval-li je Lucifer, syn

Boha, pak tyto city vycházely z Boha. Odkud by jinak vycházely ? Vždyť tehdy ještě neexistoval nějaký negativní stav. Protože každý pocit musí mít svůj zdroj, jediným pramenem těch pocitů musel mít Bůh. Takže podle tohoto bláhového pojmání, Bůh je aktivátorem negativního stavu.

Tento bláznivý závěr nepřinesl nic, než více zmatenosti. Fakticky tedy nikdo v negativním stavu nemá správnou představu a ponětí o pravé povaze jak pozitivního, tak i negativního stavu. Tím, že účastníci negativního stavu nemají náležité představy o těchto životně závažných věcech, nemají možnost úplně odhalit pravou podstatu negativního života. Plné odhalení je možné jenom z pozice správných představ o tom, co je ta přirozenost. Jenom pseudotvůrci mají takové představy. Proto jen oni mohou zobrazit a projevit plně pravou přirozenost negativního stavu. Toto je účelem jejich druhého příchodu.

Když toto vše se osvětlí, pak dojde k poslední fázi Druhého příchodu Pána Ježíše Krista. V této fázi budou moci členové negativního stavu poprvé poznat, kdo je Pán Ježíš Kristus a co je pravou přirozeností pozitivního stavu, v porovnání se stavem negativním v jeho plně vítězném rozpoložení na vaší planetě. Takové porovnávání je základem pro plnost duchovního poučení ohledně přirozenosti negativního stavu, jakožto i stavu pozitivního.

Jde zde o velké duchovní tajemství. Členové pozitivního stavu nemohou plně poznat a prožít přirozenost pozitivního stavu, dokud nebude odhalena povaha negativního stavu ve své plnosti a dokud nedojde k poslední fázi Druhého příchodu Pána Ježíše Krista na vaší planetě. Toto může být dokonáno, jenom když na scénu vstoupí pseudotvůrci.

(4)

Aby se docílilo všeho toho, co bylo výše vylíčeno, musí být rekapitulován proces aktivace negativního stavu. Nikdo přesně neví, jak byl negativní stav ve skutečnosti konkrétně aktivován. „Nové zjevení“ poskytuje o této záležitosti jenom teoretické údaje. Nemůže předložit jasné, živé zobrazení. Takové ilustrování potřebují zvláště členové negativního stavu pro své konečné spasení. Nicméně, též mnoho členů pozitivního stavu o tom nic neví. Zdroj poznání se najde jen v historických záznamech, ukrytých v univerzálně povšečnosti, k níž byl až donedávna uzavřen přístup. Jen Pán Ježíš Kristus a pseudotvůrci vědí přesně, jak byl negativní stav aktivován. Pán Ježíš Kristus však nemůže, jsa absolutně pozitivním, zobrazovat ten proces živým příkladem na členech pozitivního stavu. Proto dojde k návratu pseudotvůrců a jim bude povoleno zobrazit ten proces od A do Z, použito vašeho rčení.

Co se zde bude dít, je to, že pseudotvůrci obnoví své experimentování, čímž budou moci zobrazit na živých příkladech proces aktivace negativního stavu. Tedy každý obdrží odpověď v konkrétním vyobrazení na otázku, jak byl aktivován negativní stav. Bez odpovědi na tuto otázku negativní stav by nemohl být deaktivován a zrušen. Byl by stále motivován k tomu, aby déle trval ve svém jsoucnu i bytí, a to tak dlouho, až by to „jak“ dostalo odpověď.

(5)

Pán Ježíš Kristus má Své osobní, soukromé a intimní důvody, proč se chce s pseudotvůrci setkat tváří v tvář, což je známo jenom Jemu/Jí. Tyto důvody nemožno zjevit, pokud nedojde k tomuto setkání.

Během prvního setkání, kdy pseudotvůrci byli uvězněni, působil Ježíš Kristus ještě z pozice relativní separace od Nejvyššího. Jeden z tajemných důvodů, proč Nejvyšší

potřeboval fyzické tělo Ježíše Krista, bylo to, že předvídal jeho nutnost pro konečné, osudně nejzávažnější setkání. Toto poslední setkání bude z pozice sjednocení, z nové přirozenosti Pána Ježíše Krista jako jednoty všech elementů, včetně prvků vzatých ze zóny vymístění a planety Nula, elementů, jež byly totiž původně zfabrikovány pseudotvůrci. Toto je to největší tajemství. K poslednímu setkání musí dojít v plnosti všech stavů a podmínek a na místě, kde negativní stav byl původně vyvolán. Duchovní válka skončí na vaší planetě, neboť také začala na vaší planetě. Pseudotvůrci ji zahájili, jsou to oni, co ji také musí ukončit plnou porážkou. Jeden aspekt tohoto největšího tajemství je, že pseudotvůrci budou poraženi z pozice svých vlastních fabrikací. Toto je naznačeno ve vnitřním smyslu Zjevení Ježíše Krista (Apokalypsy), kapitola 17, verše 16 a 17:

„A těch deset rohů, které jste viděli na tom dravci,
bude nenávidět nevěstku, zpustoší ji a obnaží,
bude jíst její tělo a spálí ji ohněm.“

„Neboť Bůh jim vložil do srdce, aby splnili jeho záměr,
být jedné mysli a odevzdávat dravci své království,
dokud se slova Boží nevyplní.“

Ale je také tajemným faktem, že Pán Ježíš Kristus obsahuje v Sobě plnost přirozenosti zóny vymístění a planety Nula, po provedení hybridizace a divinizace lidského těla, získaného během přebývání na vaší planetě. Jde zde o to, aby se prokázalo před tváří pseudotvůrců a všech nacházejících se v negativním stavu i jinde po celém Stvoření, že je zcela možné mít takový druh těla, jež bylo původně vytvořeno z idejí pouhého zla a samých nepravd, - a přece být zcela a absolutně pozitivním bez jakéhokoliv bažení či toužení po zlu a nepravdách. Pseudotvůrci totiž chvástavě prohlašovali, že nikdo nemůže být docela pozitivní a dobrý, když má takové tělo. Znovu je třeba připomenout, že zde spočívá to největší tajemství. Protože toto tělo povstalo z prvků vaší planety, bude to vaše planeta, kde se tento fakt obrazně prokáže před tváří pseudotvůrců. V tomto aktu je obsažena i možnost spasení pro samé pseudotvůrce – což je jiné veliké tajemství. Tímto konečným aktem bude ukončen časový cyklus, v němž došlo k odehrání se všech těchto mystérií, a dojde pak k zahájení konečné fáze Posledního soudu (viz následující kapitolu).

Po tomto aktu a po dokončení Posledního soudu vejde do jsoucna a bytí nový cyklus času, jenž se nazývá Nové nebe a Nová Země.

Ten/ta, co má uši, ať slyší a naslouchá tomu, co Pán Ježíš Kristus zjevuje k této kapitole.